

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองระบอบประชาธิปไตยในยุคนี้ รัฐบาลมีแนวคิดส่งเสริมให้ชุมชนได้เข้าไปมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการกระจายอำนาจสู่การปกครองท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในชุมชน เกิดความสนใจ เข้าใจสภาพแวดล้อมของสังคมชุมชนรอบด้าน เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างรัฐบาลกับประชาชนในการแก้ไขปัญหาและกำหนดนโยบาย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนที่เข้มแข็งต่อไป แนวคิดนี้เองที่ทำให้เกิดองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีการตราไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปีพุทธศักราช ๒๕๓๗ ได้บัญญัติถึงความสำคัญของการกระจายอำนาจการปกครองให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น โดยมีหลักสำคัญอยู่ที่การเป็นอิสระขององค์กรการปกครองในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านนโยบาย การวางแผน การบริหารงานการเงิน หรืองานบุคคล หลักในการจัดความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรของรัฐ และหลักประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เล็กที่สุดและอยู่ใกล้ชิดประชาชนครอบคลุมพื้นที่เกือบทั้งประเทศ จัดตั้งขึ้นเมื่อ พุทธศักราช ๒๕๓๗ ซึ่งมีการบริหารงานคล้ายกับสภาผู้แทนราษฎร อันประกอบด้วยคณะผู้บริหาร และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากราษฎรผู้มีสิทธิในการเลือกตั้งให้ไปทำหน้าที่ในการบริหารงานอย่างอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารงานบุคคล การบริหารงานคลังและงบประมาณ การพัสดุ และอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายให้^๑

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในชนบทเป็นส่วนใหญ่มีย่านจำนวนมากครอบคลุมพื้นที่เกือบทุกตำบล หมู่บ้าน หากองค์การบริหารตำบลมีความเข้มแข็งสามารถบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการสาธารณะได้อย่างครอบคลุมก็จะส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นหรือในชนบท ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้รับการดูแลและเอาใจใส่พัฒนา แก้ไขบรรเทาปัญหาต่างๆ อย่างทันท่วงที อันจะนำไปสู่ความอยู่ดีมีสุขของประชาชนทั้งประเทศ และในทางตรงกันข้ามหากองค์การบริหารส่วนตำบลบริหารงานบกพร่องไม่มีประสิทธิภาพก็จะเกิดความเสียหาย เกิดความสูญเสียแก่บ้านเมืองและประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง

^๑ เวช หกพັນนา, “การศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดยโสธรและจังหวัดอำนาจเจริญ”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, ๒๕๔๗), หน้า ๑.

การมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นหัวใจสำคัญในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นระบอบการปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน โดยหลักการกระจายอำนาจให้แก่ประชาชน เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตรงประเด็นมากที่สุด จึงจำเป็นต้องสร้างระบบกลไก ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนในเรื่องบทบาทและหน้าที่ให้ประชาชนสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่นสามารถรวมพลังในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ และแก้ปัญหาตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม และเพื่อส่งเสริมการมีบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและตรวจสอบการบริหารและการทำงานของภาครัฐมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใสและดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์และความต้องการของประชาชน^๒

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาสังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจน โดยเฉพาะส่วนหนึ่ง คือ การใช้กระบวนการประชาสังคมเป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศโดยให้ชุมชนและประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหาของสังคมในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศมากยิ่งขึ้น แนวคิดใหม่ในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เฉพาะที่เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนในชนบท ได้มีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช ๒๕๓๗ ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลเป็นราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นให้ทุกคนมีโอกาสในการเรียนรู้ร่วมกัน การทำงานด้วยกัน ใช้ความพยายามร่วมกัน และไม่ปฏิบัติต่อกันโดยใช้กระบวนการประชาคมให้มีองค์กรภาครัฐเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลักษณะเบญจภาคีภายใต้หลักการพัฒนาตำบลแบบมีส่วนร่วมของประชาคมตำบล^๓

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในระหว่างที่ผ่านมาประสบปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลักการสำคัญของการกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น เพราะถ้าไม่มีส่วนร่วมของประชาชนแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ การที่ประชาชนในตำบลไม่สนใจต่อกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่น ไม่เข้าร่วมสังเกตการณ์การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เข้าร่วมเสนอปัญหาในการกำหนดแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และไม่ทำการตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาดการมีส่วนร่วมในการกำหนด

^๒ จุมพล หนิมพานิช, พัฒนาการการเมืองไทย อำมาตยาธิปไตย ธนาธิปไตย หรือประชาธิปไตย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (สพจ.), ๒๕๔๐), หน้า ๔๘๕.

^๓ ฉลาด จันทรมณี, “กระบวนการเรียนรู้เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพ อุตสาหกรรมของชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองชุมชนน้ำเกลี้ยง ตำบลนาข่า อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดมหาสารคาม”, รายงานการวิจัย, (ศูนย์เครือข่ายการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนและเศรษฐกิจฐานราก คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยสารคาม, ๒๕๔๕), หน้า ๓.

แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอาจส่งผลทำให้แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่กำหนดไว้ไม่ตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง เพราะประชาชนคือคนที่รู้ปัญหาในชุมชน ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็งได้ ความอ่อนแอของชุมชน คือ การขาดแคลนทรัพยากรบุคคลของชุมชนที่มีความรู้ ความสามารถที่จะช่วยในการแก้ปัญหาและช่วยกันพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น เมื่อชุมชนขาดความสามารถในการคิด วิเคราะห์ คนจำนวนมากตกอยู่ภายใต้การครอบงำของระบบการตลาด ส่งผลให้ชุมชนอ่อนแอลง^๔

สำหรับความสำเร็จขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพ (Efficiency) ต่อการพัฒนาท้องถิ่นและสร้างความพึงพอใจ (Satisfaction) ให้กับประชาชนในชุมชนขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสมรรถนะ (Capabilty) ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารจัดการ (Administration) ทรัพยากรทางการบริหารขององค์กรให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม (Participation) ของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลก็เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้ เพราะการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อระบบการเมืองการปกครองในทุกรูปแบบและทุกระดับ จะก่อให้เกิดการควบคุมจากประชาชน (Popular Control) ต่อบุคคลที่ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในหน่วยการปกครองนั้น ๆ ทำให้บทบาทของบุคคลที่ดำรงตำแหน่งในองค์การเมืองได้กระทำบทบาทของการกระทำจริง (Actual Role) กับบทบาทในอุดมคติ (Ideal Role) หรือบทบาทที่ประชาชนคาดหวัง (Expected Role) ให้มีความสอดคล้องต่อกัน ซึ่งจากความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนดังกล่าว รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๔๐ ก็ได้มีบทบัญญัติที่สะท้อนความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ในหลายมาตรา อาทิ ในหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๗๖ ได้บัญญัติไว้ว่า "รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมือง" หรือในหมวด ๙ ว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น มาตรา ๒๘๖ ได้บัญญัติให้สิทธิกับผู้เลือกตั้งในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระได้ หรือมาตรา ๒๘๗ ได้กำหนดให้ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์การปกครองท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานสภาท้องถิ่น เพื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ เป็นต้น ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่น ดังนั้น ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จ หรือล้มเหลวของการปกครองท้องถิ่นแบบองค์การบริหารส่วนตำบล จึงขึ้นอยู่กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น

ในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานตามกฎหมายได้แก่ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

^๔ พันทิพา พันธุ์สุรินทร์, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองขุนใหญ่ อำเภอนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด”, การศึกษาค้นคว้าอิสระ, (การศึกษามหาบัณฑิตมหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๘), หน้า ๑.

อีก ๒ คน เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหาร ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล^๕ ดังนั้น การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว มีประสิทธิภาพหรือไร้ประสิทธิภาพก็อยู่ที่คณะผู้บริหารส่วนตำบลว่ามีปัญหาด้านทิศทางและกำหนดนโยบาย ด้านการจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการจัดการ ด้านการเงินและงบประมาณและจัดทำรายงานหรือไม่ และปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาขัดผลประโยชน์ ความขัดแย้งต่างๆ ปัญหาการคอร์รัปชัน ดังเป็นข่าวในวิทยุโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์เป็นประจำ ซึ่งจะก่อให้เกิดภาพพจน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยส่วนร่วมมีภาพพจน์ที่ไม่ดีในความรู้สึกของประชาชน และเสื่อมวลชน

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการท้องถิ่นตามกฎหมาย มีงบประมาณใช้ในการบริหารจัดการตามอำนาจหน้าที่ การบริหารงานขององค์การจำเป็นต้องมีหลักการบริหารที่ดี เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนา การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ดังกล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ เพื่อจะได้ทราบความเป็นไปชัดเจน การศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ เพียงใดขึ้นอยู่กับองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าจะมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนในหน้าที่ของตนเองมากหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำผลวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหา และส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์

^๕ ศุภวิทย์ ยิ่งวรพันธุ์, ยุทธศาสตร์การบริหารของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.), พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : เทกซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น, ๒๕๔๒), หน้า ๓๒ - ๓๕.

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำดวน จังหวัดนครสวรรค์ เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำดวน จังหวัดนครสวรรค์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

๑.๓.๓ ปัญหา อุปสรรค และแนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำดวน จังหวัดนครสวรรค์ มีอะไรบ้าง

๑.๔. ขอบเขตของการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำดวน จังหวัดนครสวรรค์” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยสังเคราะห์จาก จากแนวคิดการมีส่วนร่วมของโคเฮน และ ฮับรอปแมน (Cohen, John & Norman T.Uphoff)^๖ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านการร่วมเสนอปัญหาในชุมชน ๒. ด้านการร่วมจัดทำแผนพัฒนาตำบล ๓. ด้านการร่วมกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล และ ๔. ด้านการร่วมตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำดวน จังหวัดนครสวรรค์” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยสังเคราะห์จาก จากแนวคิดการมีส่วนร่วมของโคเฮน และ ฮับรอปแมน (Cohen, John & Norman T.Uphoff)^๗ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านการร่วมเสนอปัญหาในชุมชน ๒. ด้านการร่วมจัดทำแผนพัฒนาตำบล ๓. ด้านการร่วมกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล และ ๔. ด้านการร่วมตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

^๖Cohen, John & Norman T. Uphoff. “Participation in Rural Development : Seeking Clarity Through Specificity.” *World Development*, 1980, Vol. 8, p. 219.

^๗Ibid.

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ขอบเขตด้านประชากร (Population) ได้แก่ ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ จำนวน ๖,๔๖๔ คน^๔

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๙ คน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่การศึกษา ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้ทำการศึกษาเฉพาะประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการศึกษาค้นคว้านี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาระหว่างเดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๕๘ ถึง เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๙ รวมเป็นระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๕. สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ ประชาชนที่มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ แตกต่างกัน

๑.๕.๒ ประชาชนที่มี อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ แตกต่างกัน

๑.๕.๓ ประชาชนที่มี ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ แตกต่างกัน

๑.๕.๔ ประชาชนที่มี อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ แตกต่างกัน

๑.๕.๕ ประชาชนที่มี รายได้ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ แตกต่างกัน

^๔สำนักงานทะเบียนราษฎรอำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์, เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘, (อัดสำเนา).

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้อธิบายคำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ไว้ดังนี้

๑.๖.๑ การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน ได้แก่

๑) ด้านการร่วมเสนอปัญหาในชุมชน หมายถึง ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาของชุมชน

๒) ด้านการร่วมจัดทำแผนพัฒนาตำบล หมายถึง ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

๓) ด้านการร่วมกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล

๔) ด้านการร่วมตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๖.๒ การบริหารงาน หมายถึง การดำเนินการด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเสนอปัญหาในชุมชน การจัดทำแผนพัฒนาตำบล การร่วมกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล การตรวจสอบการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ เพื่อส่งเสริมและปรับปรุงการบริหารงาน ให้เป็นไปตามเป้าหมายของภารกิจที่ได้รับมอบหมายรวมทั้งการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในองค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้

๑.๖.๓ ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลท่าไม้ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

๑.๖.๔ องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

๑.๗.๒ ทำให้ทราบการเปรียบเทียบความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรค และแนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

๑.๗.๔ ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าไม้ อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ และองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นต่อไป